

Compagnie Cibils Antwerpen

De Braziliaans grootgrondbezittersfamilie Cibils richtte in de zeventiger jaren van de 19^e eeuw in Engeland de Cibils Meat Company op. Het was het eerste bedrijf dat "vleesextract" op de markt bracht, en was een geduchte concurrent van de Duits/Engelse firma Liebig die in diezelfde tijd corned beef en vleespasta produceerde. Beide produceerden hun vleesproducten in Zuid-Amerika en hadden daar een eigen rundveestapel op uitgestrekte landerijen, Liebig in Uruguay en Cibils in Brazilië. Het merk Cibils is na diverse samenvoegingen overgegaan naar het Zwitserse Nestlé – Suchard. De familienaam Cibils komt nog veel voor in Montevideo en wijde omgeving.

Cibils had geen bedrijfsvestiging in Nederland. De "Compagnie des Produits Cibils" werd in België en Nederland vertegenwoordigd door een bedrijf in Antwerpen (Van Geertruyen & Cie). Wanneer Cibils in Nederland op de markt gekomen is, is niet met zekerheid bekend; vermoedelijk was dat in 1885. Liebig en Cibils stonden in 1886 naast elkaar op een voedingsmiddelentoonstelling in Amsterdam. Op de volgende pagina is een breedvoerig Nederlands krantenartikel uit 1887 over het Cibils bedrijf in Brazilië opgenomen.

Cibils begon al vroeg met het verspreiden van reclamechromo's, waarvan hiernaast een voorbeeld is afgebeeld op ware grootte. Die werden gevolgd door series chromo's van Kaufmannsformaat (circa 70 x 110 mm; ook wel Liebig formaat genoemd), naar het voorbeeld van de chromo-series waar het beroemde Parijse warenhuis Au Bon Marché in 1872 mee begon die op de voet gevolgd werd door de Franse vestiging van Liebig. Cibils series zijn bekend van Duitsland, België en Nederland. De eerste Nederlandse series hebben op de voorkant nog een Franse opdruk.

Ook Cibils beeldde het karakteristieke "potje" af op de voorkant van de chromo's, net als Liebig deed tot circa 1928. De "potjes" – bij Cibils in werkelijkheid flesjes – hebben aanvankelijk de opdruk "Produits Cibils Anvers" en later "Produits Cibils Bruxelles".

Van de grote aantallen chromo-series van Liebig zijn diverse catalogi verschenen, maar van Cibils is dat niet het geval. We weten zelfs niet wanneer de series begonnen en eindigden. Wel is duidelijk dat het een veel kleiner aantal was dan van Liebig.

Er is één zeer zeldzaam album bekend van Cibils, een groot Fin-de-Siècle insteekalbum voor 60 series van 6 chromo's van Kaufmannsformaat. Dit album is verschenen in Nederland, België en Duitsland, en geldt in Duitsland waar vóór de eerste wereldoorlog een groot aantal chromoalbums verschenen, als de top. Ook in Duitsland is het zeer zeldzaam.

Het is niet bekend wanneer dit album verschenen is. Er komen series in voor die ruim voor 1900 uitgegeven zijn, zoals de serie "Zeeslagen in de XIXe eeuw", wat doet vermoeden dat dit album voor 1900 uitgegeven is, rond dezelfde tijd als het grote album met chromo's van Kaufmannsformaat van de Nederlandsche Cacaofabriek Helmond. De serie "De grootste dingen der wereld", waarvan een plaatje is afgebeeld op pagina 3 hierna, vermeldt het gebouw van het dagblad The Sun in New York als "het hoogste huis ter wereld". Dit 132 meter hoge gebouw werd in 1891 al voorbijgestreefd door het nieuwe gebouw van het dagblad The World.

Het onderstaande artikel verscheen medio april 1887 in verschillende dagbladen.

Cibils' Vleesch-extract

Men deelt ons eenige bijzonderheden mede over veeteelt en verder bedrijf op de „Cibils estate" in de Brazilliaansche provincie Matto Grosso. De „Estate" beslaat eene oppervlakte van 364 vierkante mijlen, wordt oostelijk begrensd door de rivier de Paraguay en bestaat voor 3/4 uit vlakte en voor het overige uit bergland. Op deze uitgestrekte bezitting bevindt zich een veestapel van ongeveer een kwart miljoen koppen, die elk jaar met ongeveer 80.000 stuks vermeerdert. Niet minder dan 600 personen, zoogenaamde „Vaqueros" houden hierover het opzicht, of vangen de voor de slachting bestemde dieren. Zij leiden een waar nomadenleven, dat zij voor het grootste gedeelte te paard doorbrengen, daar de uitgestrektheid van het terrein dit noodzakelijk maakt.

Het is geen gemakkelijke taak, om de benoodigde hoeveelheid vee uit deze ontzaglijke weilanden en bosschen te verzamelen en naar het abattoir te drijven. Daar gaan verscheidene dagen, soms wel eene week mede heen. Een 30tal „Vaqueros" onder bevel van een hoofdman, komen daartoe bijeen op eene vooruit bepaalde plek van plusminus 5 mijlen middellijn of ruim 15 mijlen in omtrek en jagen aan den buitencirkel beginnende alle beesten naar het midden. Zoodra dan een 300- of 400tal in een engeren cirkel besloten zijn, wordt door de ruiters eene opening gevormd in de richting van de slachtplaats; de schuwe dieren trachten daardoor te ontvluchten, maar aan alle andere zijden steeds omringd en gevolgd door de „Vaqueros" rennen zij onbewust hunnen dood tegemoet.

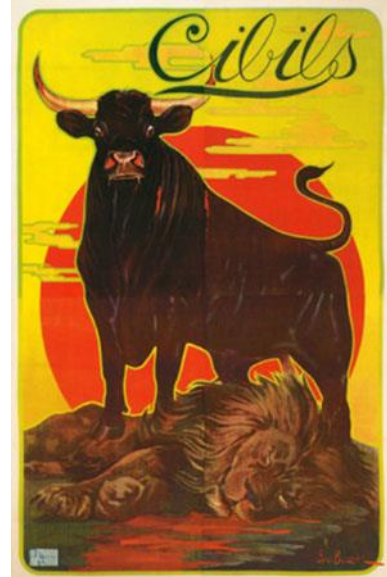
Bij voor menschen en dieren noodzakelijke rustpoozen wordt de cirkel weer gesloten en halt gehouden; des nachts wordt door de helft van het convooi gewaakt. Zoo wordt een troep bijeengebracht in de omheiningen, die onmiddellijk aan de fabrieken grenzen.

Deze omheiningen omsluiten een driehoekig terrein, waarvan een hoek door een deur toegang geeft tot een kleiner terrein, genaamd de „Corral"□ waarin de laatst opgevangen beesten gevoerd worden, om er eenige dagen te blijven, terwijl de juist verlaten omheining weer voor andere aanvoeren openstaat. Uit deze „Corral" worden de dieren in eene kleinere gebracht waarin voor niet meer dan 30 stuks plaats is. Daar bevindt zich op eene verhooging de slachter, gewapend met eene lasso, hij slingert die om de hoorns van het meest nabijzijnde rund, werpt die over een katrol, en geeft een teeken aan een jongen, die buiten de omheining het andere einde van de lasso aan een span muilieren bevestigt. Deze hijschen het beest op, de kop komt ter hoogte van den slachter die spoedig de laatste formaliteit vervult, en het cadaver valt in de handen van een twaalfstal andere personen, die de verdere bewerking verrichten.

Als de slachting in vollen gang is, kan men rekenen dat elke minuut een rund het leven laat; gedurende een werkdag, die met het oog op het klimaat, van 's morgens 7 tot des middags 12 à 1 uur duurt, vallen dus 300 à 400 stuks, die onmiddellijk verdere behandeling ondergaan, zoodat er na afloop niets anders dan vet, vleesch, beenderen, huiden en afval overblijft.

Het vet wordt in ontzaglijke ketels omgesmolten, het vleesch tot het bekende extract omgewerkt, de beenderen tot meel vermalen. De huiden worden te drogen gehangen. Duizenden roofvogels komen er op af, om de kleinste stukjes vleesch of vet weg te pikken, zonder de huiden zelfs noemenswaard te beschadigen. De afval eindelijk wordt in de rivier geworpen en verstrekt den visschen tot voedsel.

De verschillende artikelen, voor verzending gereed zijnde, worden door de eigen booten van de heeren Gebr. Cibils naar Montevideo gebracht, om vandaar hunnen weg, voornamelijk naar Europa, te vinden.

Reclameaffiche van Cibils

CIBI1

Album Compagnie Cibils

Album. Compagnie de Produits Cibils, Antwerpen, (circa 1896)

30 bladen om 360 chromo's in te steken in series van 6 per pagina.

Kenmerken

Groot Fin-de-Siècle insteekalbum voor 360 plaatjes. De plaatjes en het album zijn in Antwerpen gemaakt.

De chromo's (kleurenlitho') op lithokarton zijn van Kaufmannsformaat (circa 70 x 110 mm), ook wel Liebig formaat genoemd. Anders dan Liebig drukte Cibils al vroeg een korte informatieve tekst af op de achterkant van de serieplaatjes, zoals het voorbeeld hieronder.

Nog aan te vullen

De grootste Dingen der Wereld

Het hoogste huis ter wereld is dat van het dagblad «Sun» te New York. Het telt 32 verdiepingen en is 133 M. hoog. De buitenmuren bestaan uit ijzeren ramen door beton versterkt. Stellingen waren bij het opbouwen onnodig, steen, kalk, enz. werden door bijzondere werktuigen omhoog gehaald. Het bouwen is van korten duur geweest, iedere verdieping vergde slechts een paar weken.

